



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

ΑΡΙΘΜ. 77

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἑσπερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτῆ καθ' ἑξαμηνίαν διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτῆ κατ' ἔτος
Διεύθυνσις τῆς ἑφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 4 Ἰουλίου 1876.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὴν 10 Αὐγούστου 1875, ἦτοι πρὸ μηνῶν ἀκριβῶς ἑνδεκά, τὸ πολιτικὸν δελτίον τοῦ «Ἀσμοδαίου» περιεῖχε τὰ ἑξῆς:

«Οἱ ἔξοχοι ἀριθμοὶ εἶναι ἐνίστη οὐ μόνον ῥήτορες δεινότεροι τοῦ Δημοσθένους, ἀλλὰ καὶ ἐλεγειακοὶ ποιηταὶ ὑπεριπαθέστεροι τῆς Σαπφούς καὶ τῆς Κορίννης.

«Ὁ «Ἀσμοδαῖος» οὔτε ἐπὶ ὑπερβολῇ εὐαισθησίας, οὔτε ὡς ἔχων βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα τὸν πατριωτισμὸν δύναται νὰ καυχῆθῃ, καὶ ἐν τούτοις ἔξοχοι τινες ἀριθμοὶ ἴσχυσαν νὰ ὑγράνωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς του, ὡς ἡ θαυματουργὸς βάλδος τοῦ Μωϋσέως ἀπέσπασεν ὕδωρ ἐκ τοῦ βράχου τῆς ἐρήμου.

«Οἱ ἔξοχοι οὗτοι ἀριθμοὶ εἶναι οἱ κατωτέρω.

«Αἱ ὑποτελεῖς τῆ Τουρκία ἡγεμονεῖαι, ἡ Ῥωμανία, ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον, δύνανται ἐνούμενοι ἐν κρισίμῳ ὥρᾳ νὰ παρατάξωσι τριακοσίας χιλιάδας ἄνδρας εἰς τὰ σύνορα αὐτῶν.

«Μόνη ἡ Σερβία, ἔχουσα πληθυσμὸν κατὰ διακοσίας χιλιάδας κατώτερον τῆς Ἑλλάδος καὶ προϋπολογισμὸν οὐδ' εἰς τὸ τρίτον ἐξισούμενον τοῦ ἡμετέρου, δύναται νὰ στείλῃ εἰς τὰ σύνορα τακτικὸν στρατὸν ἐξ ἑνενήκοντα δύο χιλιάδων ἀνδρῶν, ὠπλισμένων δι' ἐπισθογεμῶν ὀπλῶν, ἐφωδιασμένων διὰ χαλκοδίνων πυροβόλων τοῦ Κρούπ, διοικουμένων ὑπὸ ἀξιωματικῶν ἐκπαιδευθέντων ἐν Εὐρώπῃ, καὶ κοστιζόντων ἀκριβῶς τὸ ἡμισυ τῶν ἡμετέρων ἐπτάκις χιλίων ἀνδρῶν, τρισηλίων chasseur, καὶ ὀκτακοσίων ἀξιωματικῶν.

«Ἄν πιστεύσωμεν εἰς τοὺς χρησμούς τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ τὰ ὄρασκόπια τῶν χρηματιστηρίων, μετ' οὗ πολὺ αἰσεται ἡ αὐλαία τοῦ μεγάλου δράματος τῆς

Ἀνατολῆς καὶ ἐμφανίζονται ἐπὶ τῆς σκηνῆς οἱ ἐπίδοξοι διάδοχοι τοῦ Μαχμούτ καὶ τοῦ Σελίμη.

«Τὴν στιγμὴν ταύτην πρὸ πολλοῦ ἐκαυχόμεθα περιμένοντες μετὰ παλμῶν καρδίας. Εἰς τὰς συμβουλὰς τοῦ Φίνλεϋ καὶ τῶν ἑμοφρόνων αὐτῷ περὶ γεωργίας, συγκοινωνίας, οἰκονομίας, καλῆς διοικήσεως ἀπεκρινόμεθα ὑπερηφάνως «Θέλομεν νὰ μεγαλώσωμεν».

«Ἐκ τούτων ἐδικαιούτῃ τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡμεῖς, οἱ τόσον ἀσπλάγγως θυσιάζοντες τὸ πρόχειρον συμφέρον χάριν τοῦ μέλλοντος μεγαλείου, ἠθέλομεν δυναθῆναι νὰ ἀναλάβωμεν ἐν τῷ προσχεῖ δράματι πρόσωπον ἀνάλογον τῆς καταγωγῆς, τῶν ἀξιώσεων καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡμῶν. Καὶ τῷ ὄντι, ἂν αὐρίον ἐπραγῆ ἡ πυρκαϊά, εἰς τοὺς δισημύριους μαχητὰς τοῦ Μαυροβουνίου, εἰς τοὺς δεκασημύριους τῆς Σερβίας, εἰς τὰ Κρούπ καὶ τὰ βελωνωτὰ τῶν χοιροβοσκῶν καὶ τῶν ἐθναρίων εὐρισκόμεθα εἰς κατάστασιν νὰ προσθέσωμεν τὰς εὐχὰς τῆς καρδίας μας, τὰ ἄρθρα τῶν διακοσίων ἑφημερίδων μας, τὰς βολὰς τῶν τρισηλίων σερπητότων μας, τὰς χιλιάς ἑξακοσίας ἐπωμίδας τῶν ὀκτακοσίων ἀξιωματικῶν μας, τὰ ἐπιχειρήματα τῶν χιλίων δικηγόρων μας, καὶ τὰ ψηφίσματα τῶν ἀγνοῶ πόσων συλλόγων μας.

«Ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ ἀποτέλεσμα τῶν θυσιῶν, τῶν ὀδυνῶν καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐκ τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων προϋπολογισμοῦ ἡμῶν ὑπῆρξε τοιοῦτον, ὥστε πᾶς Ἕλλην ἀγαπῶν εὐλικρινῶς τὴν πατρίδα πρέπει καθ' ἑσπέραν νὰ προσεύχηται λέγων «Πελοχρόνησον, Κύριε, τὴν Τουρκίαν».

Ταῦτα ἐγράφωμεν πρὸ ἐνός ἔτους. Ἀπάντησις δὲ ἐδόθη ἡμῖν παρὰ τῶν συναδέλφων ἡ ἐξῆς: «ὅτι ἀπορίας ἄξιον ἦτο πῶς ἔξυπνος ἄνθρωπος ἐπίστευσεν εἰς τὰς κομπάρβημοσύνας τῶν παριστρίων χοιροβοσκῶν, εἰς τὰ χάρτινα αἰτῶν συντάγματα καὶ τὰ ἰδανικὰ πυροβόλα. Καὶ

αὐτὰ δὲ αἱ πρωϊνὰ ἐφημερίδες, ἀφοῦ ἐνεκολοπόθησαν καὶ ἀνετύπωσαν τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοῦ «*Ἀσμοδαίου*», εὗρον ἔπειτα ὅτι ἐβιάσθημεν γὰρ πιστεύσωμεν εἰς τὰ γυλλίσματα τῆς σερβικῆς ἀγέλης. Ἐκ πάντων ὅμως τῶν ἀπίστων τούτων, ἀπιστότερος ἦτο ὁ ἄνθρωπος ὁ «*Αἰὼν*», ὅστις καὶ τότε καὶ ἔκτοτε καὶ γὰρ ἀκόμη τὰς πολεμικὰς παρασκευὰς τῶν Σέρβων ἀπεκάλεσε αὐτολεξεί μυστικορίας, ἀπόδειξιν δὲ ἀνιντὴ ἔβησαν τοῦ μυστικοῦ αὐτῶν χαρακτῆρος ἐπρότεινε τὴν ἐξῆς: «*ὅτι ἀνὸς Σέρβοι εἶχον ὅσους ἔλεγον στρατιώτας, ἤθελον ἀμελλεῖ κηρύξει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας*». Ὅτε δὲ πρὸ τινῶν ἑβδομάδων διεδόθη ἡ εἰδήσις ὅτι κύπτουσα τὸν αὐχένα πέμπει ἡ πᾶνοπλος Σερβία ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν περιζώσιν τῆς σπάθης τοῦ Σουλτάνου, ὁ γέλωσ τότε καὶ ἡ περιφρόνησις τῶν συναδέλφων ἡμῶν πρὸς τοὺς μυστιογραφίους χοιροβοσκούς νεάν εὔρε καὶ ἀνεξάντητον πηγήν σαρκασμῶν καὶ ἀπιστίας πρὸς τοὺς ἀριθμούς, οὗς πρὸ ἐνὸς ἔτους κατέστρωσε μετὰ δακρύων ὁ «*Ἀσμοδαίος*».

Οὐχ ἤττον τῶν δημοσιογράφων ἀνάληται πρὸς τοὺς αἰσχροὺς διὰ τὴν Ἑλλάδα τούτους ἀριθμούς ἐφάνθησαν οἱ κ. κ. βουλευταί. Ἡ σύνοδος ἤρξατο κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον, καθ' ἣν στιγμὴν ἤκουμαζεν ἡ ἐπαναστάσις τῆς Ἐξεγερτικῆς καὶ σύμπας ὁ πολιτικὸς κόσμος στρέφων τοὺς ὀφθαλμούς πρὸς ἀνατολὰς κατεγίνετο μετρῶν τὰς δυνάμεις τῶν ἐθναρίων καὶ ὑπολογίζων τὸ πιθανὸν ἀποτέλεσμα τῆς συγκρούσεως αὐτῶν πρὸς τὴν Τουρκίαν. Οἱ δὲ ἡμέτεροι βουλευταί, φράσσοντες τὰ ὦτα εἰς πάντα ἐξοθεν ὀχληρὸν θόρυβον, ἠκροῶντο ἐν σιγῇ καὶ κατανύζει τριώρους ἀγορεύσεις ῥητόρων, οἵτινες συνίστων αὐτοῖς «*γὰρ παραδεχθῶσι τὴν παραδοχὴν*» πρωτοδικεῖον ἐν Κορινθίᾳ, ἑδαπάνων ὀλοκλήρων μῆνα εἰς ἐξελέγξεις, ἕτερον εἰς ἀνακρίσεις, τὸν τρίτον εἰς ἀντεγκλήσεις, τρεῖς μόνον ἡμέρας εἰς συζήτησιν τριῶν προϋπολογισμῶν, καὶ ἔπειτα διεσκορπίζοντο ἐκ τοῦ φόβου μὴ ἀναγκασθῶσι νὰ παραχωρήσωσιν εἰκοσὶν εἰς τὴν πατριάν τοῦ κ. Κουμουνοῦρου δικαστικούς κηφῆνας. Περὶ δὲ τῆς Σερβίας, κατορθώσεως νὰ παρατάτῃ δι' ἐλαχίστου προϋπολογισμοῦ ἐκατοντάκις χιλίους εἰς τὴν σύνορα στρατιώτας, οὔτε λέξις, οὔτε νύξις οὐδὲ γὰρ ἐκ μέρους τῶν κ. κ. βουλευτῶν, φρονούντων, φαίνεται, ὅτι ἡ ἐνασχόλησις περὶ τὸ μυστιογράμμα τῆς σερβικῆς παρασκευῆς ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς σατυρικὰς ἐφημερίδας.

Συνοφίζοντες τὰ ἀνωτέρω εἰς ὀλίγας λέξεις, χάριν σαφεστέρως συζητήσεως, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἐγκαίρως, ἦτοι πρὸ τῆς συνόδου τῆς Βουλῆς, ἐπιστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν εἰς τοῦτο, «*ὅτι εἶναι αἰσχος οὐ μὲν Σέρβοι δι' ἐλαχίστης δαπάνης νὰ ἔχωσι στρατὸν ὑμεῖς δὲ διὰ διπλασίας νὰ μὴ ἔχωμεν, καὶ πρέπει περὶ τοῦτου νὰ προνοήσῃ ἡ Βουλὴ, διότι ἐγγίξει ἡ κρίσιμος ὥρα*». Εἰς ταῦτα ἐλάβομεν ἀπάντησιν «*Ὅτι ἡ μομφὴ αὕτη ἤθελεν εἶναι δικαία, ἀν τῶν ἐπιπέδων εἶχον οἱ Σέρβοι στρατὸν, ἀλλὰ ἡ Σερβικὴ στρατὸς δὲν ὑπάρχει ἀπόδειξις δὲ τούτου ἡ ἀπράξια τῆς Σερβίας*».

Ἀπὸ τριῶν ὅμως ἑβδομάδων, καθ' ἃς οἱ Σέρβοι καὶ πόλεμον ἐκήρυξαν, καὶ στρατὸν ὅσον ἔλεγον παρέταξαν, καὶ μάχας συνεκρότησαν κατὰ τὴν ὁμολογίαν ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης καὶ αὐτῶν τῶν Τούρκων, τὸ ἐπὶ τῆς ἀπράξιας τῶν Σέρβων σπληνίζοντο ἐπιχείρημα τῆς ἰδανικότητος τοῦ στρατοῦ αὐτῶν μετέπειτα εἰς ἀναγκαστικὴν ἀχρησίαν. Ἀλλάξαντες λοιπὸν γλῶσσαν οἱ χθὲς πρόμαχοι τοῦ ἀνυπάρχοντος λέγουσι σήμερον ἡμῖν «*Καὶ ἡ στρατὸν ἰσάριθμον τοῦ σερβικοῦ ἂν εἶχεν ἡ Ἑλλάς, πᾶν δὲν ἠδύνατο νὰ κινήθῃ, οὔσα παράλιος χώρα, ἥς οἱ ἡλιμέτες δύνανται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ νὰ καταστραφῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, διὰ τὴν ἔλλειψιν στόλου, φρουρίων καὶ δεξαμενῶν, ἃν ἡ ἀπόκτησις ἀπαιτεῖ ἐξήκοντα τουλάχιστον ἑκατομμύρια, οὔτε ὑπάρχοντα οὔτε δυνάμενα νὰ εὐρεθῶσιν*».

Ἐν ἄλλοις λόγοις ὁ ἀνυπάρχων Ἑλληνικὸς στρατὸς καὶ ἂν ὑπῆρχεν ἤθελεν εἶναι περιττός. Ἀλλὰ τότε ἐξ ἀπαντος περιττὴ καὶ ἀσκοπὸς εἶναι καὶ ἡ πιέζουσα ἡμᾶς δι' αὐτὸν δαπάνη τερατώδης δὲ σολοικισμὸς ἡ θυσία ἐκτὸς ἑκατομμυρίων κατ' ἔτος πρὸς συντήρησιν ἀχρήστου καθ' ἡμᾶς στρατοῦ, ἐνῶ δύο μόνον δαπανῶνται ὑπὲρ τοῦ χρησίου κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν στόλου. Ὅπως δὲ τὸ ζήτημα τοῦτο κατ' οὐδὲνα τρόπον ἠδυνάθη νὰ φυτρώσῃ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ὡς ἀμάντης, τί δὲ ἐφρόντιζον περὶ τούτου ἡ τε κυβερνήσις καὶ οἱ κ. κ. βουλευταί τῆς τελευταίας συνόδου, οἱ ἐγκαίρως περὶ τῆς ἐπιχειρημένης κρίσεως καὶ τῶν ὀπλισμῶν τῆς Σερβίας εἰδοποιηθέντες;

Γράφων ταῦτα οὔτε προφήτου δοῖξαν θηρεύει ὁ «*Ἀσμοδαίος*», οὔτε ἄσκοπα δάκρυα ἐπὶ τῶν τετελεσμένων ἔρχεται νὰ χύσῃ. Τοῦτο δὲ μόνον παρατηρεῖ, ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη, ὅτε ἐπέστη ἡ ὀδυνηρὰ ὥρα, καθ' ἣν ἀποτίομεν δι' αἰσχύνης καὶ ταπεινώσεως τὴν παρελθούσαν ἀβουλίαν, οὐδαὶ θέλει ν' ἀντιμετωπίσῃ μετὰ θάρρους τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τοῦ κακοῦ. Οἱ μὲν μέμφονται τοὺς παρόντας ὑπουργούς ὡς μὴ παρασκευάσαντας τὸ ἔθνος, ὡς ἂν ἦτο δυνατόν νὰ παρασκευασθῇ τοῦτο ἐντὸς ἐξαμηνίας ἀνευ οὐδενὸς πρὸς παρασκευὴν μέσου. Οἱ δὲ, ὡς χθὲς ὁ κ. Δεληγεώργης, ὁμιλοῦσι περὶ τῆς ἐπιζημιῶν τῆς Κυβερνήσεως ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, λησιμονεῦντες ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ἔθνους τινὸς οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ ἡ ὑπόδειξις παρ' αὐτοῦ πρὸς τὰ ἄλλα ἔθνη ὅτι οὕτως ἢ ἄλλως σκοπεῖ νὰ διαθέσῃ τὰς δυνάμεις του, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουσι δυνάμεις, οὐδ' ἐξωτερικὴ πολιτικὴ, οὔτε καλὴ οὔτε κακὴ, δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Πάντα ταῦτα νομίζομεν περιτολογίας, τὸ δὲ ἀληθὲς καθ' ἡμᾶς ζήτημα εἶναι τοῦτο: ὅτι οὐδεμία κυβερνήσις δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐν Ἑλλάδι χωρὶς ν' ἀγοράσῃ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ὑπαρξίν αὐτῆς πλειονοψηφίαν, οὐχὶ διὰ τῆς θυσίας μέρους μόνου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς γίνεται ἄλλαχού, ἀλλὰ δι' ὀλοκλήρου τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ διὰ δανείων ἀκόμη. Ἐκ τῆς ἀνέκαθεν καθιερωθείσης τοιαύτης διαθέσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀδύνατον εἶναι νὰ ὑπεξαιρεθῇ τὸ παραμικρὸν πρὸς οἰονδήποτε ἔθνος ἐλλείπον διότι πᾶσαν τοιαύτην ἀπόπειραν ἤθελεν ἀκολουθήσει τὴν ἐ-



(Συνέχεια τοῦ ἀριθμοῦ 77.)



Κωνσταντινούπολις τὴν 29 Ἰουνίου 1876.

Φίλε «*Ἀσμοδαίε*,»

Φρονῶν ἐπιζήμιον διὰ τὴν ἐφημερίδα σου, ἣν ὑπεραγαπῶ, νὰ στερηθῇ ἐξωτερικῶν εἰδήσεων, καὶ μάλιστα εἰς τὰς παρούσας κρίσιμους περιστάσεις, σπεύδω διὰ τῆς παρουσίας μου νὰ σοὶ διαβιβάσω τοιαύτας, ὑποσχόμενος καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ σὲ ἔχω ἐνήμερον εἰς ὅ,τι λόγου ἄξιον.

Υγίαινε

Ὁ σουλτάνος, κατὰ σύστασιν τοῦ κ. Φωτιάδη, ἀποστέλλει χιλίας λίρας εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἐγγολάβους τῶν δύο θεάτρων Ἀπόλλωνος καὶ Φαλήρου, ὡς ἀμοιβὴν διὰ τοὺς κόπους οὗς καταβάλλουν πρὸς ἀπασχόλησιν τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην ὥραν τῆς Τουρκίας.

Διὰ τοῦ χθὲς καταπλεύσαντος αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἐκομίσθησαν εἰς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν πλείστα φωτογραφία τῶν κ. κ. Ζηνοπούλου καὶ Α. Βούλγαρη, ἵνα ἀποσταλῶσιν εἰς τὰ παρὰ τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα τουρκικὰ στρατιωτικὰ σώματα, καθόσον ὑπάρχει ὑπόνοια ὅτι οἱ ἀνωτέρω κύριοι περιφέρονται ἰσόγνωστως πρὸς ἀναστάτῳσιν τῆς Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας.

Τὰ χροῶγραφα τῶν Τούρκων ἦσαν χθὲς κατεβασμένα, σήμερον τὰ ἐσήκωσαν οἱ Ἕλληνες ἔθελονταί.

ΠΕΤΡΟΣ ΙΜΑΜΗΣ.

Ἀθῆναι 4 Ἰουλίου 1876.

Φίλε «*Ἀσμοδαίε*,»

Σὲ παρακαλῶ δόσε διὰ τῆς Ἐφημερίδος σου τὴν ἀκόλουθον συμβουλήν εἰς τοὺς νέους καὶ τὰς νέας.

«*Μὴ λησμονῆτε ὅτι ἡμεθεὶς εἰς τὸν Ἰούλιον μῆνα, καὶ ἔνεκα τοῦ καύσανος πρέπει ὁ στόμαχος νὰ ἦναι ἐλαφρὸς, ἀποφοβῆτε λοιπὸν τὰς ΧΥΛΟΠΗΤΑΣ! εἴτε τὰς ἐντοπίους εἴτε ἐκείνας αἵτινες φθάνουν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν*».

Ω. Κ.

Ὁ κ. Δεληγεώργης, ὡς γνωστὸν, πρὸ πολλοῦ ἀπεφάσισε νὰ καταστῇ ὁ Γλάδστον τῆς Ἑλλάδος. Τὴν ἀπόφασίν του ταύτην ἀποδεικνύει ἔτι μᾶλλον ἡ δημοσίευσίς ἄρθρου περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφῶν. Πρὸς πλήρη ἀπομίμησιν ἐν μόνον ὑπολείπεται καὶ τοῦτο πιστεύομεν μετ' ὀλίγον θὰ ἀναγγείλωσιν αἱ ἐφημερίδες τοῦ κόμματος, ὅτι δηλαδὴ ὁ κ. Δεληγεώργης ἐγένετο ὡς ὁ Γλάδστον καὶ ζυλοκόπος.

ΚΑΚΟΜΟΙΡΗΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Τηλεγράφημα τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ μᾶς ἀναγγέλλει ὅτι ἐπειδὴ ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς Σερβίας δὲν ἐπαρκοῦσιν ὅπως ἐξοφλήσωσι τοὺς λογαριασμοὺς τῶν κατὰ τὰ τουρκικὰ δελτία φονευθέντων καὶ πληγωθέντων Σέρβων, ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις ἐδανείσθη χιλίους πεντακοσίους Σέρβους τοῦ αὐστριακοῦ Βανάτου τοῦ Τεμεσβάρ ὅπως συμπληρώσῃ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν καὶ μὴ χρεωκοπήσῃ.

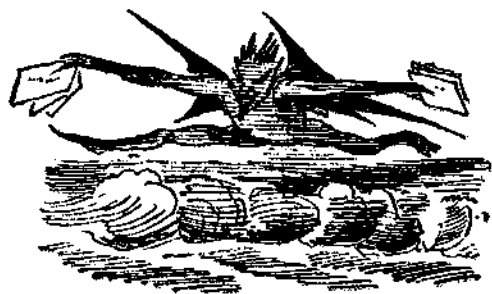
Υπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΑΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ



πιούσαν ἀπώλεια τῆς πλειονοψηφίας ἢ ἐπανάστασις τῶν δικαιουμένων νὰ τρέφονται δημοσίᾳ δαπάνῃ, ὧν ἡ ἀγέλη ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἀξιόμαχον δύναμιν τῆς Ἑλλάδος. Ταύτης κατ' ὄνομα μὲν ἡγέται, πράγματι δὲ ὑπηρετᾷ εἶναι οἱ κ. κ. κομματάρχαι. Μέχρις οὐ λοιπὸν εὐρεθῆ δύναμις ἰκανὴ ν' ἀντιπαραταχθῆ εἰς τὴν δύναμιν ταύτην, πᾶσα σκέψις καὶ πᾶσα συζήτησις περὶ στρατοῦ, στόλου καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς εἶναι ματαιολογία, ἵνα δὲ πεισθῆ τις περὶ τούτου ἀρκεῖ μετὰ προσοχῆς ν' ἀναγνώσῃ τὸ τελευταῖον φυλλάδιον τοῦ κ. Ι. Σούτσου ἢ νὰ συγκρίνῃ τὴν ἡμετέραν πρὸς οἰουδήποτε ἄλλου ἔθνους *στρατιτικὴν*. Ὡς ὁ Ἰάσων ἐπλευσεν ἐπὶ τὸ χρυσοῦν δέρας, οὕτω πρέπει νὰ εὐρεθῆ καὶ παρ' ἡμῖν τολμηρὸς τις ἀργοναύτης, ἐπιχειρῶν τὴν κατάκτησιν τοῦ ἡμετέρου προϋπολογισμοῦ καὶ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Θ



Ἀνταπόκρισις

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τοῦ „*Ἀσμοδαίου*“,

Ἄν καλῶς ἐνόησα τὰς Πυθίας τῆς Σαλαμίνας, τῆς Κηφισίας καὶ τοῦ Μεσολογγίου, αἵτινες ἐν τῷ «*Νεολόγῳ*», ἐν τῇ «*Ἰτοῖᾳ*» καὶ τῷ «*Πολίτῃ*» χρησιμοδοτοῦσι περὶ εἰρήνης καὶ πολέμου, ἡ κυριώτερα αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιοριζώμεθα ταξιδεύοντες εἰς τὸ Φάληρον, ἐνῶ οἱ Σέρβοι ταξιδεύουσι διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἶναι ὅτι ὀλόκληρος ἡ Ἑλλάς συνίσταται ἐκ παραλίων καὶ ταῦτα οἱ Τούρκοι, βοηθούμενοι ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, δύνανται εἰς διάστημα μιᾶς ἡμέρας νὰ μεταβάλλωσι διὰ τῶν θωρακωτῶν εἰς σωρὸς ἐρείπιων.

Ἀληθές εἶναι ὅτι πρὸς ἀποτροπὴν τοιοῦτου κινδύνου ἐγένετο πρότασις νὰ ἐχυρωθῶσιν οἱ λιμένες ἡμῶν διὰ *Torpilles*. Δυστυχῶς ὅμως τὰς *Torpilles* ταύτας δὲν ἔχομεν οὔτε λέξιν ἑλληνικὴν νὰ τὰς μεταφράσωμεν, οὔτε χρήματα νὰ τὰς ἀγοράσωμεν, ὡς ἐκ τούτου διὰ τὴν πτωχείαν ταύτην τῆς γλώσσης καὶ τῆς τσέπης μας, ἀνάγκη πᾶσα ν' ἀφίσωμεν τοὺς Σέρβους νὰ ταξιδεύωσι πρὸς τὰς ἀκτὰς τοῦ Βοσπόρου ταξιδεύοντες ἡμεῖς εἰς τὰς τοῦ Φαλήρου.

Ὅπως δὲ τὴν μεταξὺ τῶν δύο τούτων δρομολογιῶν διαφορὰν εὐρίσκουσι πλείστοι Ἕλληνες σκληρὰν καὶ ταπεινωτικὴν πρῶτος δὲ πάντων ὁ ὑποφαινόμενος δούλος σας, εἰς τὸν ὅποιον τσαυτὴν προξενεῖ ἡ σύγκρισις, πίκραν, ὥστε ἐπὶ τέσσαρας ἀτελευτήτους νύκτας δὲν ἠδυνήθη νὰ κλείσῃ τὰ ὀμμάτια. Ἡ ἀγρυπνία ὅμως αὕτη

δὲν ὑπῆρξε, νομίζω, ὄλιως ἄγονος. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτῆς μοι ἐπῆλθεν ἰδέα, δι' ἧς δυνάμεθα νὰ ἐκτείνωμεν τὸ δρομολόγιον ἡμῶν ἄνευ κινδύνου διὰ τὰ ἡμέτερα παραλία καὶ τοὺς λιμένας. Ὑποβάλλων εἰς ὑμᾶς τὴν ἰδέαν μου ταύτην, σπεύδω νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι οὐδόλως δικαιούσθε νὰ κατηγορήσῃτε αὐτὴν ὡς *ὄζουσαν ἐλληγχρίου*, διότι τὸν λύχνον μου εἶχον σβύσει ἐκ φόβου τῶν κωνόπων. Ἄλλ' ἀφίων τοὺς προλόγους ἔρχομαι εἰς τὸ προκαίμενον.

Ἐνθυμεῖσθε βεβαίως πόσας κατάραι τῶν λογίων, τῶν ἑλληνιστῶν καὶ τῶν ἀρχαιολόγων ἐπέσυραν κατὰ τῆς κεφαλῆς των οἱ δύο ἀκρωτηριασταὶ τοῦ Παρθενῶνος, Μοροζίνης ὁ Ἐνετὸς καὶ Ἐλγίνος ὁ Σκώτος. Ὁ Βύρων καὶ ὁ Σατωβριάνδος διὰ πεζῶν καὶ ἐμμέτρων στροφῶν ἐξηγέρθησαν κατὰ τῆς μνήμης των ὡς θορία καὶ τὴν ἀγανάκτησιν ταύτην συνεμερίσθη ὀλόκληρος ἡ γραμματισμένη Δύσις. Νομίζω μάλιστα ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ πατὴρ τοῦ ἀξιοτίμου κ. ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἠδραγάθει ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν, γάλλος τις ἀρχαιολόγος, ὁ Λετρνάς, ἐπρότεινε νὰ τεθῶσι τὰ μνημεῖα τῆς ἀρχαίας τέχνης ὑπὸ τὴν προστασίαν ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης, διδομένης διαταγῆς εἰς τοὺς περιπλέοντας τὴν Ἑλλάδα στόλους ν' ἀπαγορευθῆ πᾶς κανοναβαλισμὸς κατὰ τοποθεσίας ὅπου ὑψοῦτο μνημεῖον.

Τοιοῦτου σχεδίου προτείνω τὴν ἀνάστασιν, ὡς δυνάμεν νὰ ἐχυρώσῃ τὰ παραλία ἡμῶν ἀσφαλέστερον, πρὸ πάντων δὲ εὐθηνότερον, πάσης ἐκρηκτικῆς μηχανῆς σύμβασιν δὲ, οἷα τῆς Ὀλυμπίας, δι' ἧς νὰ ἐξουδετερωθῶσι, τιθέμενα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς φιλομούσου Εὐρώπης, τὰ παραλία τῆς Ἑλλάδος, τὰ κασμοῦμενα ὑπὸ μνημείων ἀνηκόντων, ὡς λέγουσιν οἱ Γερμανοὶ, εἰς ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Ἀφοῦ δὲ κατορθώσωμεν νὰ ὑπογράψῃ τοιαύτη σύμβασις, εὐκόλον εἶναι νὰ εὐρωμεν πανταχοῦ ἢ, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ ἐφεύρωμεν λείψανόν τι τῆς ἀρχαίας τέχνης, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς παλλάδιον κατὰ παντὸς βεραβάρου θωρακωτοῦ. Καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμῃ τῇ Σύρῳ ἔμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τοιοῦτον ὁ τάφος τοῦ Φερεκιδίου.

Περὶ τὸν δὲ εἶναι νὰ προσθέσω ὅτι, μετὰ τοιαύτην ἐξασφάλισιν τῶν παραλίων ἡμῶν, οὐδένα θέλει ἔχει πλεόν λόγον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ δένῃ τὰς χεῖρας καὶ ν' ἀποκηρύττῃ τὰς πατριωτικὰς ἐνεργείας τῶν ἀξιοτίμων κυρίων Α. Βούλγαρη καὶ Ζηνοπούλου.

Πρόθυμος Δουλὸς Σας.

Σ. ΚΑΚΑΡΑΠΗΣ.

